

noget, der ikke har nogen Betydning, noget, vi slet ikke skulde have haft. Men nu faar man jo fra Socialdemokraternes Ordfører at vide, at den Lov alligevel har nogen Betydning. Selvfølgelig har den nogen Betydning ude omkring i Kommunerne. Men om den har den Betydning, som det ærede Medlem vilde lægge i den, er noget andet. Naar man har været Medlem af en Kommunalbestyrelse paa Landet gennem flere Aar, har man faaet Erfaring for, hvorledes det gaar til, naar der skal gives Alderdomsunderstøttelse. Og der kommer det ikke an paa, om det er en Landarbejder, en Husmand eller en Gaardmand, der sidder i Sogneraadet, nej, der kommer det an paa Sindelaget. Og der har Gaardmanden lige saa godt et Sindelag, naar det gælder de smaa, som Landarbejderen og Husmanden. Men det glæder mig alligevel at høre denne Udtalelse af det ærede Medlem, for det vidner dog om, at der ogsaa fra den Side er nogen Forstaaelse af det store Fremskridt, vi naaede i 1908. Det er altid godt at vide det, og jeg kunde ønske, at det radikale Venstre kunde sige noget lignende. Det har imidlertid endnu ikke ytret sig derhen. Naar man ude omkring i Landet træffer sammen med Radikale, saa er det altid den privilegerede Valgret til Amsraadene, der bliver talt om, men det store Gode, som vi have opnaaet ude i Kommunerne, at Kvinder og Tyende have faaet Valgret, at vi alle nu gaa til Valg sammen — nej, det er ikke af nogen Værdi, det skulle vi ikke have Tak for, for vi kunde have faaet noget meget bedre. Jo, vi skulle have Tak for det, for det var et af de største Fremskridt, vi have faaet her i Landet, og jeg tror ogsaa, at Vælgerne ude i Landet have Forstaaelsen af den Værdi, som dette Fremskridt har for Landet i dets Helhed.

Anden Viceformand (Efferstø): Folketingsmanden for Præstø Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Andreasen: Jeg vil gerne slutte mig til den Opfordring, der lød fra det ærede Medlem fra Lejre (A. O. Rasmussen), til den højtærede Trafikminister angaaende hurtigere Fremme af Jernbaneanlægget fra Hillerød til Næstved. Ærede Medlemmer

ville erindre, at jeg i en tidligere Samling har tilladt mig her at stille Forslag om, at Banestrækningen fra Næstved til Ringsted skulde anlægges paa det Tidspunkt, da man havde tænkt sig at afholde Udgiften til den projekterede Bane fra Vigerslev til Køge. Allerede 1. Januar 1910 bortfaldt denne Bane, idet det private Tilskud paa 100,000 Kr. pr. Banemil ikke var fremskaffet. Det ærede Medlem mente, at man var i særlig Trang for en Bane op gennem Hornsherred, og jeg skal erkende, at der i høj Grad er Brug for en Bane der, men jeg tror, at Trangen er mindst lige saa stor for den Egns Vedkommende, der ligger mellem den nuværende København—Korsør-Bane og Syd-Banen. Egnen mellem Ringsted og Næstved er i høj Grad stiftmoderlig behandlet med Hensyn til Jernbaner, og hvis det ærede Medlem vil støtte mig i mine fortsatte Bestræbelser for at faa det nævnte Jernbaneanlæg fremmet, skulde det glæde mig. Men endnu mere vilde det glæde mig, om den højtærede Trafikminister, efter at denne Henvendelse fra en af hans egne Meningsfæller er sket, selv skulde finde Anledning til at foreslaa Rigsdagen, at det nævnte Jernbaneanlæg fremmes.

Sigvald Olsen: Under denne Finanslovbehandling er der ganske naturligt fremkommet adskillige Udtalelser angaaende de forelagte Skattelove, idet man enten har sluttet sig til Regeringens og Finansministerens Skattelovforslag og Finanslovsforslag eller har villet belyse Urigtigheden af den Opfattelse, som disse have gjort gældende i deres Forslag. Jeg skal opsætte de Bemærkninger, jeg personlig kunde ønske at gøre til enkelte af Skattelovforslagene, til de foreligge til første Behandling. Her vil jeg blot udtale min Forundring over eller rettere min Beklagelse af, at Regeringen ikke har fundet Anledning til at forelægge et Forslag om Beskatning af Værdipapirer. Vi se af Bladene i Dag, at en af vore Kreditforeninger, nemlig Østifternes Kreditforening, har en Obligationsmasse paa 500 Mill. Kr. Der var tidligere en Finansminister, endda en af Højres — jeg sigter til Professor Scharling, der selv i Modstandernes Lejr nød almindelig Agtelse og Paaskønnelse for den Dygtighed, han paa mange Maader sad inde med —